

- відсутність права органів місцевого самоврядування на встановлення власних податків і зборів на своїй території;
- відсутність зацікавленості представників місцевої влади у додатковому залученні коштів шляхом стягнення місцевих податків і зборів;
- відсутність взаємозв'язку між рівнем суспільних послуг, що надаються на певній території, з податковим навантаженням на населення [1].

На нашу думку щодо основних напрямів удосконалення системи місцевого оподаткування слід віднести наступне :

- перегляд переліку діючих місцевих податків та зборів, можливо розширення їх кола, але недопущення при цьому збільшення податкового тягаря на суб'єктів підприємницької діяльності які здійснюють свою діяльність на території відповідної громади;
- надання повної самостійності органів місцевого самоврядування, щодо запровадження місцевих податків , зборів на відповідній території;
- встановлення ставок та надання пільг, зарахування до місцевих бюджетів більшої частки від загальнодержавних податків (рентної плати , ПДФО , екологічного податку)

Література :

- 1.Луніна І.О. *Формування місцевих бюджетів на основі принципу еквівалентності: шлях до ефективної бюджетної системи України / І.О. Луніна // Фінанси України. – 2011. – №9. – с.14-19.*
- 2.Петленко Ю.В., Рожко О.Д. *Місцеві фінанси : опорний конспект лекцій/ Ю.В.Петленко, О.Д. Рожко // - Кондор , 2016.- 282с.*
- 3.*Податковий кодекс України № 2755-VI від 02.12.2010р(зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/nk>*

Колодійчук Олександр
ст. гр. УПЕПм – 21,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент
кафедри управління персоналом та регіональної
економіки Файфура В.В.)

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ВИМІРИ ЗАЙНЯТОСТІ ТА СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

Нині процеси глобалізації економіки є суттєвими факторами розвитку зайнятості та регулювання трудових відносин країн Світу. Не лежить осторонь таких явищ й Україна. Посилення економічної інтеграції накладає відбиток на процеси формування соціально-трудоу відносин у нашій країні, а інтернаціоналізація усіх сфер світового співтовариства веде до об'єднання соціально-економічних, політичних, правових, культурно-етнічних, екологічних аспектів життєдіяльності людей. Глобалізація змінює й уніфікує загальну поведінку, її правила на основі конвенцій та рішень міжнародних організацій, транснаціональних компаній. І для того, аби зайняти своє місце у світовому товаристві, необхідно приймати відповідні «правила гри».

Головними елементами світового договірного регулювання, яке нині визначає тенденції розвитку соціально-трудоу відносин в Україні слід вважати такими: взаємна залежність національних економік на основі поглиблення міжнародного поділу праці, зменшенні ролі національних держав у формуванні незалежних економічних політик, інтенсифікація розширення масштабів обміну, транснаціоналізація фінансових та інформаційних мереж, уніфікація стандартів і цінностей, вільний обмін товарами, робочою силою, капіталом, культурними надбаннями.

Відтак, глобалізацію економіки ми розглядаємо як процеси міжнародного поділу праці, формування єдиної глобальної інфраструктури, валютної системи, міжнародної міграції факторів виробництва, розвиток міжнародної торгівлі, повсюдне запровадження у життя інформаційних технологій.

Такі виклики вимагають від керівництва нашої країни швидких, але виважених кроків щодо приведення механізмів регулювання зайнятості і трудових відносин у відповідність о міжнародних стандартів і вимог часу. Глобальні процеси ставлять на порядок денний необхідність комплексного реформування державної політики, концептуальної трансформації всіх соціально-економічних засад розвитку нашого суспільства, задля забезпечення всебічного розвитку громадян, забезпечення гідного рівень життя, оплати та умов праці, соціального захисту. Передумовами для цього повинно стати реформування за міжнародними стандартами вітчизняної політики в галузі зайнятості та соціально-трудова відносин, доходів населення. Необхідно врегулювати та оптимізувати міграційну політику, особливо у сфері її зовнішніх проявів. Невідкладних кроків і рішень потребують вирішення проблем у демографічній, житловій, соціальній та екологічній сферах. І все це заради підвищення рівня і якості життя наших громадян, задля підвищення їх трудової активності, що розкриє можливості кожному з нас власною працею забезпечувати добробут сім'ї, формувати заощадження і ефективно інвестувати у різноманітні проекти.

На основі викладеного, ми намічаємо низку напрямків, які стосуються першочергового реформування державної політики зайнятості і соціально-трудова відносин. Необхідно проводити виважену міграційну політику на основі регулювання потоків робочої сили і врахуванні національних інтересів, оскільки масовий відтік кваліфікованої робочої сили став загрозливим. Зараз вже треба вести мову про відтік не лише сформованої робочої сили на роботу, а й молоді. Через лояльне ставлення до студентства, відсутності різних бар'єрів щодо поступлення у навчальні заклади, виваженої їх маркетингової політики ми щороку втрачаємо значну кількість обдарованої молоді, яка не повертається додому. Для запобігання таких процесів треба підвищувати рівень освіти в Україні, забезпечити гнучкість системи освіти, стимулювати професійну мобільність молоді, а головне, орієнтуватися на запити роботодавців, які завтра братимуть випускників на роботу. Тому й надалі є потреба у збереженні

сильних позицій держави у виробленні та реалізації політики зайнятості на принципах соціального партнерства, проведенні активної політики на ринку праці, удосконаленні соціального захисту безробітних, запровадженні протекціоністських інструментів на національному ринку праці.

Кравець Віталій
ст. гр. УПЕПМ-21,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент
кафедри управління персоналом та регіональної
економіки Цісецький О.Є.)

РОЛЬ ДЕРЖАВИ

В УПРАВЛІННІ ЕКОНОМІЧНИМИ КОНФЛІКТАМИ

Економічні конфлікти являють собою широкий спектр конфліктів, в основі яких лежать суперечності між економічними інтересами окремих особистостей, груп. Держава в економічних конфліктах завжди є досить впливовим учасником і може виступати у ролі суб'єкта конфлікту. Вона займає ключове місце в управлінні економічними конфліктами.

Управління конфліктами як складний процес включає такі види діяльності: профілактику й запобігання виникненню конфлікту; діагностику й регулювання конфлікту на основі коригування поведінки його учасників; прогнозування розвитку конфліктів і оцінку їх функціональної спрямованості; розв'язання конфлікту.

Для регулювання економічних конфліктів держава може використовувати такі технології:

1. Інформаційна – ліквідація дефіциту інформації в конфлікті, виключення із інформаційного поля неправдивої чи викривленої інформації, припинення поширення неправдивих чуток.